

ที่ พร ๐๐๒๓.๒/ว ๑๐๑๗

ศาลากลางจังหวัดแพร่
ถนนไชยบูรณ์ พร ๕๕๐๐๐

๑๕ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ทหารือการขอให้พิจารณาคำสั่งลงโทษวินัยใหม่

เรียน นายอำเภอทุกอำเภอ และนายกเทศมนตรีเมืองแพร่

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๗ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยจังหวัดแพร่ ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ก.ท. ว่า ปราบกฏข้อหารือต่อ ก.ท. กรณีพนักงานเทศบาลได้มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรี ขอให้พิจารณาเพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่งานเทศบาล และขอให้พิจารณาคำสั่งลงโทษทางวินัยใหม่ โดยอ้างคำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๒ ดังนั้นในการประชุม ก.ท. ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบให้แจ้งเวียนความเห็นของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่องเสรีจที่ ๑๔๙๐-๑๔๙๑/๒๕๖๔ เพื่อให้เทศบาลถือปฏิบัติกรณีการขอให้พิจารณาคำสั่งลงโทษวินัยใหม่ต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและปฏิบัติ และขอความร่วมมืออำเภอแจ้งเทศบาลตำบลในพื้นที่ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิเชียร อนุศาสนนันท์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานมาตรฐานการบริหารงานบุคคลท้องถิ่น

โทร. ๐-๕๔๕๓-๔๑๑๙ ต่อ ๒๐๓

สุจริตยา ๐๙๐๘๙๓๖๕๒

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขรับ 621
วันที่ 14 ก.พ. 2565
เวลา

ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๓)

สำนักงาน ก.ท.

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓) กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง ทวีหรือการขอให้พิจารณาคำสั่งลงโทษวินัยใหม่

เรียน ประธาน ก.ท.จ. ทุกจังหวัด และประธาน ก.เมืองพัทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาบันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่องเสร็จที่ ๑๔๙๐-๑๔๙๑/๒๕๖๔ จำนวน ๙ แผ่น

ด้วยปรากฏข้อหาหรือต่อ ก.ท. กรณีพนักงานเทศบาลได้มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรี ขอให้พิจารณาเพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ และขอให้พิจารณาคำสั่งลงโทษทางวินัยใหม่ โดยอ้างคำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๒

สำนักงาน ก.ท. ขอเรียนว่า ก.ท.ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบให้แจ้งเวียนความเห็นของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่องเสร็จที่ ๑๔๙๐-๑๔๙๑/๒๕๖๔ ให้ ก.ท.จ. ทุกจังหวัด และ ก.เมืองพัทยา ทราบ เพื่อแจ้งให้เทศบาลในสังกัดและเมืองพัทยาถือปฏิบัติกรณีการขอให้พิจารณาคำสั่งลงโทษวินัยใหม่ต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายศิริวัฒน์ นุปผาเจริญ)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขานุการ ก.ท.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

กลุ่มงานมาตรฐานวินัยบุคคลส่วนท้องถิ่น

โทร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๑๓๓

โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๘๔๗๕

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th

ผู้ประสาน นายแสงจันทร์ ดวงระหว่า ๐๘๒ ๔๙๐ ๗๑๑๑

เรื่องเสร็จที่ ๑๔๙๐ - ๑๔๙๑/๒๕๖๔

บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
เรื่อง การพิจารณาคำขอให้พิจารณาใหม่ กรณีคำสั่งลงโทษทางวินัยพนักงาน
เทศบาลตามมติข้อมูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ศาลมีคำพิพากษา
ถึงที่สุดว่าไม่มีพยานหลักฐานว่าพนักงานเทศบาลกระทำการทุจริต

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๙.๕/๑๐๗๘๘ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๔ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๕/๑๗๔๕๕ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยเทศบาลตำบลทับช้างรายงานคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดจันทบุรี (ก.ท.จ. จันทบุรี) ว่า ได้รับหนังสือจากนาย ว. อติตปัดเทศบาลสังกัดเทศบาลตำบลทับช้าง ซึ่งถูกลงโทษไล่ออก ตามคำสั่งเทศบาลตำบลทับช้าง ที่ ๓๐๖/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลว่า นาย ว. ขณะดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ในการตรวจรับงานจ้างโครงการก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านแบบผิวดินขนาดใหญ่ จำนวน ๖ โครงการ ได้ยื่นขอให้เทศบาลตำบลทับช้างพิจารณายกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งไล่ออกและดำเนินการตามขั้นตอนการขอกลับเข้ารับราชการใหม่ และดำเนินการคืนสิทธิต่าง ๆ รวมทั้งขอให้พิจารณาคำสั่งลงโทษทางวินัยใหม่ เนื่องจากศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๒ ได้มีคำพิพากษาและคดีถึงที่สุดว่า ไม่ปรากฏพยานหลักฐานซึ่งรับฟังได้ว่า นาย ว. มีการเรียกรับเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้รับจ้าง และไม่พบพยานหลักฐานว่าเป็นผู้กระทำการทุจริตโดยมีเจตนาแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น อันจะเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา แต่พฤติการณ์การกระทำของนาย ว. เป็นความผิดฐานเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ลงโทษจำคุก ๒ ปี และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท แต่มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษจำคุก ๑ ปี และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี ซึ่งเทศบาลตำบลทับช้างปฏิเสธไม่รับคำขอให้พิจารณาใหม่ เนื่องจากเห็นว่าการยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่เกินระยะเวลา ๙๐ วัน ตามที่กำหนดในมาตรา ๕๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๔

ต่อมา นาย ว. อุทธรณ์คำสั่งเทศบาลตำบลทับช้างดังกล่าว โดยเทศบาลตำบลทับช้างพิจารณาคำอุทธรณ์แล้วมีความเห็นยืนยันตามความเห็นเดิม จึงรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ และได้มีหนังสือไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี เพื่อเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาทบทวนมติพร้อมกับมีหนังสือไปยัง ก.ท.จ. จันทบุรี เพื่อพิจารณาทบทวนยกเลิกหรือเพิกถอนมติ ก.ท.จ. จันทบุรี

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๔๑๑/๑๑๒ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ซึ่งสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา มีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสิริรัตน์ แดงรอด)

ผู้อำนวยการ

ที่ให้ลงโทษไล่ออกนาย ว. และพิจารณาใหม่ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔ ก.ท.จ. จันทบุรี พิจารณาแล้ว มีมติให้หารือคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล (ก.ท.) จำนวน ๓ ประเด็น

คณะกรรมการด้านมาตรฐานวินัย อุทธรณ์ และร้องทุกข์ (อ.ก.ท. มาตรฐานวินัย) ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๔ พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้ว เห็นควรเสนอ ก.ท. เพื่อพิจารณา ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ของนาย ว. เกินกำหนดระยะเวลา ๙๐ วัน นับแต่วันที่รู้ถึงเหตุซึ่งอาจขอให้พิจารณาใหม่ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ หรือไม่ เห็นว่า การยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ต้องกระทำภายใน ๙๐ วันนับแต่ผู้นั้นได้รู้ถึงเหตุซึ่งอาจขอให้พิจารณาใหม่ได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๕๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามข้อหาหรือว่า วันที่นาย ว. ได้รู้ถึงเหตุซึ่งอาจขอให้พิจารณาใหม่คือวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๓ การที่นาย ว. ได้ยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ต่อนายกเทศมนตรีตำบลทับช้างเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ จึงเป็นการยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ที่พ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคสาม

ประเด็นที่สอง กรณีที่นาย ว. ได้มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีตำบลทับช้าง ขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออกนาย ว. และขอให้พิจารณาคำสั่งลงโทษทางวินัยใหม่ การพิจารณาคำขอให้พิจารณาการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว เป็นอำนาจของหน่วยงานใด เห็นว่า ประเด็นปัญหานี้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ จึงเห็นควรให้หารือคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองต่อไป

ประเด็นที่สาม คำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๒ ถือเป็นพยานหลักฐานใหม่ที่จะนำมาเป็นเงื่อนไขในการขอให้พิจารณาใหม่ได้หรือไม่ เห็นว่า การดำเนินคดีอาญาและการดำเนินการทางวินัยกับนาย ว. ซึ่งเป็นมูลกรณีเดียวกันนั้น คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้มีความเห็นในเรื่องเสรีที่ ๑๘๔๔/๒๕๕๙ สรุปความได้ว่า ผลแห่งคำพิพากษายกฟ้องของศาลอาญา มิใช่เป็นข้อเท็จจริงที่เปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญอันจะมีผลให้การพิจารณาออกคำสั่งลงโทษทางวินัย และข้อเท็จจริงที่ใช้พิจารณายกอุทธรณ์เปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญที่จะทำให้เจ้าหน้าที่เพิกถอนหรือแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งลงโทษทางวินัยซึ่งเป็นคำสั่งทางปกครองได้ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ทั้งนี้ การดำเนินการทางวินัยและการดำเนินคดีอาญามีกระบวนการแยกต่างหากจากกัน ตามคำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ที่ ๑๕๙/๒๕๖๐ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๓๘๑๒/๒๕๕๗ และคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๗๕๕/๒๕๖๑

ก.ท. ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ ได้พิจารณาเรื่องหารือของ ก.ท.จ. จันทบุรี แล้ว มีมติเห็นชอบตามความเห็นที่ อ.ก.ท. มาตรฐานวินัย เสนอกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในฐานะฝ่ายเลขานุการของ ก.ท. พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อหาหรือทั้ง ๓ ประเด็นมีความเกี่ยวข้องกัน จึงขอหารือว่า ความเห็นของ อ.ก.ท. มาตรฐานวินัย ทั้ง ๓ ประเด็นถูกต้องหรือไม่

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้พิจารณาข้อหาหรือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) ผู้แทนจังหวัดจันทบุรี ผู้แทนเทศบาล

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสิริรัตน์ แดงวอ)

ตำบลทับช้าง และผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ภายหลังจากศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๒ ได้มีคำพิพากษาคดีนี้ เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๓ โดยอัยการสูงสุด (โจทก์) ได้ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์รวม ๓ ครั้ง ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า นาย ว. ทราบว่ามีการยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ต่อศาลทั้ง ๓ ครั้ง และศาลมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ขยายระยะเวลาดังกล่าวในครั้งที่ ๓ จนเป็นเหตุให้คดีถึงที่สุดในวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๓ หรือไม่ คงปรากฏข้อเท็จจริงแต่เพียงว่า เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๓ นาย ว. ได้ยื่นคำร้องขอคัดถ่ายเอกสารสำเนาคำพิพากษาคดีดังกล่าวและสำเนานั่งสือรับรองเพื่อแสดงว่า คำพิพากษาถึงที่สุดแล้วจึงมายื่นคำร้องขอให้พิจารณาใหม่ต่อเทศบาลตำบลทับช้างในวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ โดยเทศบาลตำบลทับช้างไม่ได้สอบถามนาย ว. ว่าทราบถึงการที่คดีถึงที่สุดเมื่อใด เนื่องจากทางปฏิบัติที่ผ่านมาจะสันนิษฐานว่าจำเลยมีหน้าที่ต้องติดตามผลของคดีด้วยตนเอง

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองพิจารณาข้อหาหรือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ประกอบกับข้อเท็จจริงเพิ่มเติมแล้วเห็นว่า ข้อหาเรื่องนี้ มีประเด็นที่ต้องพิจารณา ๓ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ของนาย ว. เกินกำหนดระยะเวลา ๙๐ วัน นับแต่วันที่รู้ถึงเหตุที่อาจขอให้พิจารณาใหม่ตามมาตรา ๕๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่

ประเด็นที่สอง ผู้ใดเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาคำขอให้พิจารณาใหม่ กรณีคำสั่งเทศบาลตำบลทับช้างที่ไล่ออกนาย ว. ตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ชี้มูลความผิดทางวินัย

ประเด็นที่สาม คำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๒ เป็นเงื่อนไขในการขอให้พิจารณาใหม่หรือไม่

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า โดยที่คำสั่งเทศบาลตำบลทับช้าง ที่ ๓๐๖/๒๕๖๑ เรื่อง เพิ่มโทษ/ลดโทษ/งดโทษ/ยกโทษ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่เพิ่มโทษทางวินัยแก่นาย ว. เป็นไล่ออก เป็นคำสั่งที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕^๑ ประกอบกับมาตรา ๒๓ วรรคหก^๒

มาตรา ๑๕ การออกคำสั่งเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนขั้นเงินเดือน การสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ หรือการอื่นใดที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ให้เป็นอำนาจของนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด แต่สำหรับกรออกคำสั่งแต่งตั้ง และการให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก่อน

อำนาจในการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตามวรรคหนึ่ง นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดอาจมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาข้าราชการในตำแหน่งใดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งนั้น เป็นผู้ใช้อำนาจแทนนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

มาตรา ๒๓ เทศบาลที่อยู่ในเขตจังหวัดหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการพนักงานเทศบาลร่วมกัน คณะหนึ่งทำหน้าที่บริหารงานบุคคลสำหรับเทศบาลทุกแห่งที่อยู่ในเขตจังหวัดนั้น ประกอบด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้การใช้อำนาจหน้าที่ ตามบทบัญญัติดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล คณะกรรมการพนักงานเทศบาล หรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี

สำเนาอนุมัติ

(นางสาวสิริรัตน์ แสงระอศ)

แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๘๗^๓ แห่งประกาศ
คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดจันทบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน
การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล จึงเป็น
“คำสั่งทางปกครอง” ตามบทนิยามในมาตรา ๕^๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
พ.ศ. ๒๕๓๙ และเมื่อกฎหมายดังกล่าวไม่ได้กำหนดให้คู่กรณีมีคำขอให้พิจารณาใหม่ได้ไว้โดยเฉพาะ
กรณีจึงต้องนำพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ในฐานะเป็นกฎหมายกลางมาใช้กับกรณีนี้

ข้อ ๘๗ เมื่อนายกเทศมนตรีได้ดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานเทศบาล โดยสั่งลงโทษ
หรือตักเตือน ตามข้อ ๘๔ หรือสั่งยุติเรื่องแก่พนักงานเทศบาลผู้ใดแล้ว ให้รายงานไปยังคณะกรรมการพนักงาน
เทศบาลเพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการตามข้อ ๘๕
วรรคสาม ทำความเห็นเสนอ และคณะกรรมการพนักงานเทศบาลต้องพิจารณาอนุมัติให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน
นับแต่วันที่เลขานุการคณะกรรมการพนักงานเทศบาลได้รับรายงานการดำเนินการทางวินัยจากนายกเทศมนตรี

ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นซึ่งคณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัย
และการให้ออกจากราชการ และคณะกรรมการเทศบาล ไม่อาจพิจารณาอนุมัติให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง
ให้ขยายระยะเวลาได้ไม่เกินสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสามสิบวัน แต่ต้องบันทึกเหตุผลไว้ในรายงานการประชุมด้วย

คณะกรรมการพนักงานเทศบาลอาจมีมติในคราวเดียวกันให้เลขานุการคณะกรรมการ
พนักงานเทศบาลส่งรายงานการดำเนินการทางวินัยไปให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัย
และการให้ออกจากราชการพิจารณาทำความเห็นเสนอก่อนการพิจารณาและมีมติของคณะกรรมการพนักงาน
เทศบาลก็ได้

เมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลพิจารณาเห็นว่าการลงโทษหรือตักเตือนหรือสั่งยุติเรื่อง
ตามวรรคหนึ่ง เป็นการไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม หรือมีมติเป็นประการใด ให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติ
ให้เป็นไปตามนั้น

การพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยของคณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการ
ทางวินัยและการให้ออกจากราชการ หรือของคณะกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณี ต้องแสดงเหตุผล
ให้ปรากฏเป็นหนังสือในรายงานการประชุมด้วย

ในกรณีนายกเทศมนตรีได้สั่งลงโทษ เพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ หรือสั่งยุติเรื่อง
ตามข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง ของหลักเกณฑ์นี้ หรือสั่งให้พนักงานเทศบาลผู้ใดออกจากราชการตามข้อ ๖ (๔) หรือข้อ ๗
ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้รายงานการดำเนินการทางวินัย หรือการสอบสวน
หรือการให้ออกจากราชการต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเพื่อทราบ

เมื่อนายกเทศมนตรีได้มีคำสั่งให้เพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ถ้าเพิ่มโทษเป็นสถานโทษ
ที่หนักขึ้นหรือลดโทษเป็นสถานโทษที่เบาลง หรือยกโทษ คำสั่งลงโทษเดิมให้เป็นอันยกเลิก ถ้าลดโทษ
เป็นอัตราโทษที่เบาลง อัตราโทษส่วนที่เกินก็ให้เป็นอันยกเลิก ในกรณีที่คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน
เป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนที่เกินเป็นอันยกเลิก ให้คืนเงินเดือนที่ได้ตัด หรือลดลงไปแล้วตามคำสั่งที่เป็นอันยกเลิก
หรืออัตราโทษส่วนเกินที่เป็นอันยกเลิกนั้นให้แก่ผู้ถูกลงโทษ

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

๓๒๓

๓๒๓

“คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า

(๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคล
ในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล
ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง
และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ

(๒) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

๓๒๓

๓๒๓

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวศิริรัตน์ แก้ว
นิติกรชำนาญการ

ทั้งนี้ ตามมาตรา ๓^๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ โดยในการขอให้พิจารณาใหม่ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๔^๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยในมาตรา ๕๔ วรรคสาม ได้กำหนดระยะเวลายื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ไว้ว่าต้องกระทำภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ารู้ถึงเหตุซึ่งอาจขอให้พิจารณาใหม่ได้

กรณีตามข้อหาเรื่องนี้ นาย ว. คู่กรณี ได้อ้างคำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๒ ที่ อท ๑๙/๒๕๖๓ มาเป็นข้อเท็จจริงที่ใช้ในการออกคำสั่งทางปกครองนั้นได้เปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญในทางที่จะเป็นประโยชน์แก่คู่กรณีตามมาตรา ๕๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ การันระยะเวลาในการยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่จึงต้องกระทำภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่รู้ถึงเหตุซึ่งอาจขอให้พิจารณาใหม่ได้ตามมาตรา ๕๔ วรรคสาม ดังกล่าว แต่กรณีตามข้อหาเรื่องนี้ ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงโดยชัดเจนว่า นาย ว. ได้รู้เหตุที่อาจขอให้พิจารณาใหม่ได้เมื่อใด การที่สันนิษฐานว่า นาย ว. จำเลย มีหน้าที่ต้องติดตามผลของคดีด้วยตนเองและอาจทราบถึงการที่คดีถึงที่สุดตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๓ ก็เป็นเพียงการสันนิษฐานลอย ๆ ทั้งที่การมีคำสั่งดังกล่าวของศาลเป็นเรื่องระหว่างศาลและพนักงานอัยการ โดยไม่ได้แจ้งให้นาย ว. ทราบ และโดยที่ ปรากฏข้อเท็จจริงต่อมาว่า นาย ว. ได้ยื่นคำร้องขอคัดถ่ายเอกสารสำเนาคำพิพากษาและสำเนาหนังสือรับรองเพื่อแสดงว่าคำพิพากษาลงถึงที่สุด เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๓ กรณีจึงย่อมถือได้ว่าวันดังกล่าวเป็นวันที่นาย ว. ได้รู้ถึงเหตุซึ่งอาจขอให้พิจารณาใหม่ เมื่อนาย ว. ได้ยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ในวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ จึงเป็นการยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ภายในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ เว้นแต่จะมีข้อเท็จจริงปรากฏอย่างชัดเจนว่านาย ว. ได้ทราบเหตุดังกล่าวก่อนวันนั้น

มาตรา ๓ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามกฎหมายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ และมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งที่กำหนดในกฎหมาย

มาตรา ๕๔ เมื่อคู่กรณีมีคำขอ เจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนหรือแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งทางปกครองที่พันกำหนดอุทธรณ์ตามส่วนที่ ๕ ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีพยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ

(๒) คู่กรณีที่แท้จริงมิได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองหรือได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาค้างก่อนแล้วแต่ถูกตัดโอกาสโดยไม่เป็นธรรมในการมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง

(๓) เจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจที่จะทำคำสั่งทางปกครองในเรื่องนั้น

(๔) ถ้าคำสั่งทางปกครองได้ออกโดยอาศัยข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายใดและต่อมาข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญในทางที่จะเป็นประโยชน์แก่คู่กรณี

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) หรือ (๓) ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อคู่กรณีไม่อาจทราบถึงเหตุนั้นในการพิจารณาครั้งที่แล้วมาก่อนโดยไม่ใช้ความผิดของผู้ยื่น

การยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่ผู้ยื่นได้รู้ถึงเหตุซึ่งอาจขอให้พิจารณาใหม่ได้

สำเนาถูกต้อง

 (นางสาวสิริรัตน์ แดงรอด)
 ศึกษาราชการ

ประเด็นที่สาม เห็นว่า มาตรา ๕๔ (๑)^{๑๔} แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ได้กำหนดถึงเหตุที่จะขอให้พิจารณาใหม่ไว้ว่า จะต้องเป็นกรณีมีพยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นที่ยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ ซึ่งคำว่า “พยานหลักฐานใหม่” ไม่ได้หมายถึงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นหรือมีขึ้นใหม่หลังจากที่ได้มีคำสั่งทางปกครองที่เป็นมูลเหตุของการขอให้พิจารณาใหม่แล้ว แต่หมายถึงข้อเท็จจริงที่มีอยู่แล้วในเวลาที่ออกคำสั่งทางปกครองนั้น แต่คู่กรณีไม่รู้และพยานหลักฐานใหม่จะต้องมีผลทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นที่ยุติแล้วเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญถึงขนาดที่อาจมีผลต่อการเพิกถอนหรือแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งทางปกครองนั้น หรือแสดงให้เห็นว่าการพิจารณาทางปกครองที่ดำเนินการมาผิดพลาดในสาระสำคัญ อันเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้ เทียบเคียงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๘๔๘/๒๕๕๕

นอกจากนี้ การดำเนินการทางวินัยมีความแตกต่างจากการดำเนินคดีอาญา เนื่องจากการดำเนินการทางวินัยของราชการเป็นมาตรการทางปกครองเพื่อควบคุมความประพฤติของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่รัฐให้อยู่ในกรอบกฎหมายและระเบียบ ซึ่งต่างจากการดำเนินคดีอาญา ที่เป็นการดำเนินการเพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดอาญามาลงโทษตามกฎหมาย โดยหลักการพิจารณาคดีอาญานั้น จะต้องมีการอ้างพยานหลักฐานและนำสืบพิสูจน์ความผิดของจำเลยให้ปรากฏอย่างชัดเจนจนปราศจากข้อสงสัย ศาลจึงจะพิพากษาลงโทษจำเลยได้ ซึ่งจะเห็นได้ว่า การดำเนินการทางวินัยและการดำเนินคดีอาญามีความมุ่งหมายและวิธีพิจารณาที่แตกต่างกัน การดำเนินการทางวินัยจึงไม่จำเป็นต้องสอดคล้องหรือถือตามผลการดำเนินคดีอาญา ทั้งนี้ ตามนัยความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๓) ในเรื่องเสร็จที่ ๑๔๐๖/๒๕๕๕^{๑๕}

เมื่อข้อเท็จจริงตามข้อหาเรื่องนี้ แม้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าการกระทำของ นาย ว. มีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสารหรือกรอกข้อความลงในเอกสาร กระทำการรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้น มุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ ตามมาตรา ๑๕๗^{๑๖} และมาตรา ๑๖๒ (๔)^{๑๗} แห่งประมวลกฎหมายอาญา และมีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ

^{๑๔}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖, ข้างต้น

^{๑๕}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและเพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ (กรณีนายประพันธ์ ไพรอังกูร) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๔๐๔/๒๘๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๑๖}มาตรา ๑๕๗ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๑๗}มาตรา ๑๖๒ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสารหรือกรอกข้อความลงในเอกสาร กระทำการดังต่อไปนี้ในการปฏิบัติราชการตามหน้าที่

๑.๑๑

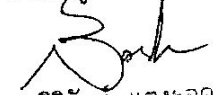
๑.๑๑

(๔) รับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้น มุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ

๑.๑๑

๑.๑๑

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสิริรัตน์ แทงวงศ์)

๑๑-๑๑-๑๑

อย่างร้ายแรงและฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤดิชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม^{๑๔} ข้อ ๖^{๑๕} วรรคสอง และข้อ ๑๔^{๑๖} วรรคสอง แห่งประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดจันทบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ และต่อมา มีการยุติการดำเนินคดีในฐานความผิดตามมาตรา ๑๖๒ (๔)^{๑๗} แห่งประมวลกฎหมายอาญา เนื่องจากคดีขาดอายุความ แต่ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๒ ได้มีคำพิพากษาที่ อท ๑๙/๒๕๖๓ สรุปความได้ว่า นาย ว. กระทำความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ตามมาตรา ๑๕๗^{๑๘} แห่งประมวลกฎหมายอาญา แต่มิได้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ คำพิพากษาซึ่งวินิจฉัยจากพยานหลักฐานดังกล่าวยอมมิได้เป็นพยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นที่ยุติแล้วเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ อันจะเป็นเงื่อนไขในการขอให้พิจารณาใหม่ได้ตามมาตรา ๕๔ (๑)^{๑๙} แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ

สำหรับประเด็นปัญหาว่า กรณีที่ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๒ มีคำพิพากษาดังกล่าว เป็นกรณีที่ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ใช้ในการออกคำสั่งทางปกครองนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญในทางที่จะเป็นประโยชน์แก่คู่กรณี ตามมาตรา ๕๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ตามที่นาย ว. กล่าวอ้างหรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงในกรณีนี้ ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๒ ได้มีคำพิพากษาว่า นาย ว. กระทำความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา โดยมิได้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเนื่องจากไม่ปรากฏพยานหลักฐานในกรณีดังกล่าว แต่เมื่อข้อเท็จจริงที่ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๒ นำมาใช้ในการวินิจฉัยคดีเป็นข้อเท็จจริงเดิมที่มีได้เปลี่ยนแปลงไป หากแต่เป็นการใช้ดุลพินิจของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๒ ในการวินิจฉัยความรับผิดทางอาญาตามข้อหาเรื่องนี้ จึงมิได้เป็นกรณีที่ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมาย

^{๑๔}ข้อ ๓ พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

ฯลฯ ฯลฯ

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์
ที่มีควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

^{๑๕}ข้อ ๖ พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ
ของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ
มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง

^{๑๖}ข้อ ๑๔ พนักงานส่วนตำบลต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่ง
หน้าที่ราชการมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤดิชั่ว

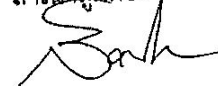
การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด
ให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิด
ลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤดิชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

^{๑๗}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๗, ข้างต้น

^{๑๘}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๖, ข้างต้น

^{๑๙}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖, ข้างต้น

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสิริรัตน์ เตารอท)
นิติกรชำนาญการ

ที่ใช้ในการพิจารณาออกคำสั่งเพิ่มโทษเป็นลงโทษปล่อยนาย ว. เปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญในทางที่เป็นประโยชน์แก่นาย ว. ที่นาย ว. จะขอให้พิจารณาใหม่ได้ตามมาตรา ๕๔ (๔)^{๒๔} แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ

(นายปรกรณ์ นิลประพันธ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤศจิกายน ๒๕๖๔

---

^{๒๔}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖, ข้างต้น

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสิริรัตน์ แตระ...)
นิติกรชำนาญการ